

2. Drugi tužbeni razlog, glede povrede načela proporcionalnosti zbog toga što su različita tehnička izvješća o reviziji svaki put zaključivala da je tužitelj sredstva koristio u skladu s načelima ekonomičnosti, učinkovitosti i dobrog financijskog upravljanja. Iz toga slijedi da REA nije u pravu kad tvrdi da je ispravno utvrdila je tužitelj počinio nepravilnosti u okviru drugih dodjela bespovratnih sredstava koje bi mogle opravdati bilo raskid ili obustavu isplate svih plaćanja iz spornih ugovora o dodjeli bespovratnih sredstava. Osim toga, sudjelovanje u sporazumima o dodjeli bespovratnih sredstava tužitelju je bio jedini izvor financiranja, pa ga nedostatak novih europskih projekata neizbježno vodi u stečaj.

Tužba podnesena 2. veljače 2016. – Sigma Orionis protiv Komisije

(Predmet T-48/16)

(2016/C 098/75)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Sigma Orionis SA (Valbonne, Francuska) (zastupnici: S. Orlandi i T. Martin, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

utvrdi i presudi:

- da je Europska komisija prekršila ugovorne obveze koje ima na osnovi ugovorâ o dodjeli bespovratnih sredstava FP7 i H2020, jer je na temelju nezakonito sastavljenog OLAF-ovog izvještaja o istrazi obustavila isplatu svih sredstava koja duguje tužitelju,
- da je Europska komisija prekršila ugovorne obveze koje ima na osnovi ugovorâ o dodjeli bespovratnih sredstava FP7 i H2020, jer je na temelju nezakonito sastavljenog OLAF-ovog izvještaja raskinula sporne ugovore o dojeli bespovratnih sredstava,
- podredno, da naloži određivanje vještaka radi utvrđivanja iznosa koji se tužitelju nesporno duguju na temelju spornih ugovora o dodjeli bespovratnih sredstava.

Shodno tomu, da se tuženiku naloži:

- plaćanje nezakonito obustavljenih iznosa na temelju ugovora o dodjeli bespovratnih sredstava FP7, odnosno 607 404,49 eura, uvećanih, sukladno članku II.5.5, za iznos zateznih kamata tekućih od dana dospijeca dužnih iznosa, po stopi koju je odredila Europska središnja banka (ESB) za glavne operacije refinanciranja, uvećanoj za 3,5 postotnih bodova,
- plaćanje nezakonito obustavljenih iznosa na temelju ugovora o dodjeli bespovratnih sredstava H2020, odnosno 226 688,68 eura, uvećanih, sukladno članku 21.11.1, za iznos zateznih kamata tekućih od dana dospijeca dužnih iznosa, po stopi koju je odredila Europska središnja banka (ESB) za glavne operacije refinanciranja, uvećanoj za 3,5 postotnih bodova,
- da tužitelju naknadi dodatnu štetu koju je pretrpio, a koja se u ovom stadiju procjenjuje na 1 500 000 eura, uz mogućnost povećanja ili smanjenja tijekom postupka,
- snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe tri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, glede činjenice da se Komisija nije smjela oslanjati na izvješće o istrazi sastavljeno na temelju nezakonito prikupljenih dokaza kako bi opravdala svoju odluku o obustavljanju isplate sredstava koja duguje tužitelju, i to u punom iznosu. Tužitelj u tom pogledu tvrdi da, s obzirom na to da se Komisija oslanjala na nezakonito prikupljena dokazna sredstva, i obustava isplate sredstava i raskida ugovora o dodjeli bespovratnih sredstava su nezakoniti.
2. Drugi tužbeni razlog, glede povrede načela proporcionalnosti zbog toga što su različita tehnička izvješća o reviziji svaki put zaključivala da je tužitelj sredstva koristio u skladu s načelima ekonomičnosti, učinkovitosti i dobrog financijskog upravljanja. Iz toga slijedi da Komisija nije u pravu kad tvrdi da je ispravno utvrdila je tužitelj počinio nepravilnosti u okviru drugih dodjela bespovratnih sredstava koje bi mogle opravdati bilo raskid ili obustavu isplate svih plaćanja iz spornih ugovora o dodjeli bespovratnih sredstava. Osim toga, sudjelovanje u sporazumima o dodjeli bespovratnih sredstava tužitelju je bio jedini izvor financiranja, pa ga nedostatak novih europskih projekata neizbježno vodi u stečaj.
3. Treći tužbeni razlog, glede Komisijine očite i ozbiljne povrede granica propisanih diskrecijskih ovlasti koja može dovesti do izvanugovorne odgovornosti Unije. Tužitelj je pretrpio štetu po pitanju njegova ugleda i narudžbi, što značajno smanjuje ili čak sprečava svaku mogućnost budućeg sudjelovanja u novim europskim projektima. Osim toga, sudjelovanje u sporazumima o dodjeli bespovratnih sredstava tužitelju je bio jedini izvor financiranja, pa ga nedostatak novih europskih projekata neizbježno vodi u stečaj.

Rješenje Općeg suda od 14. siječnja 2016. – Premo protiv OHIM-a – Prema Semiconductor (PREMO)**(Predmet T-400/14) ⁽¹⁾**

(2016/C 098/76)

Jezik postupka: engleski

Predsjednik četvrtog vijeća odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 261, 11. 8. 2014.

Rješenje Općeg suda od 14. siječnja 2016. – Premo protiv OHIM-a – Prema Semiconductor (PREMO)**(Predmet T-440/14) ⁽¹⁾**

(2016/C 098/77)

Jezik postupka: engleski

Predsjednik četvrtog vijeća odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 315, 15. 9. 2014.
